

رتبه نخست حفظ قرآن کریم؛

بزرگ‌ترین کمک را مادر من کرد

به سمت بانوی دیگری رفتم که همراه دختر دوساله اش در انتهای سالن ایستاده بود و تلاش می‌کرد هم به اجرای متسابقین توجه کند و هم کودک خود را آرام نگه دارد. جالب اینجاست که او نیز از جوان‌ترین متسابقین است و نماینده‌ای از ایران و دهه هشتادی‌ها. این بانوی بیست ساله، با وجود بارداری، از دیار کریمه اهل بیت (ع) فاطمه معصومه (س) به مشهد الرضا (ع) آمده است تا بار دیگر ثابت کند که زن مسلمان در هر سن و شرایطی که باشد، افتخار آفرین است.

فاطمه دلیری، که در این رویداد رتبه نخست حفظ کل را به خود اختصاص داد، درباره ورودش به مسیر حفظ قرآن می‌گوید: «فرزند دوم خانواده‌ای هفت نفره هستیم که همه خواهران و برادرانم قاری یا حافظ هستند. من هم با توجه به علاقه‌ای که داشتم از پنج شش سالگی با گوش دادن به فایل‌های صوتی استاد پرهیزگار شروع به یادگیری و حفظ قرآن کردم. تا آخر، تجوید، صوت و لحن، و حفظ را خودم در منزل یاد گرفتم. یادم هست که در مدرسه با توجه به تسلطم به روخوانی قرآن، دستیار معلم بودم و او با فایل صوتی برای بچه‌ها پخش می‌کرد یا از من می‌خواست که قرائت کنم. بچه‌ها هم با دیدن من انگیزه می‌گرفتند تا به حفظ و قرائت قرآن وارد شوند. با تشویق والدینم، جزء سی ام را در پنج سالگی حفظ کردم و سپس جزء‌های ۲۹ و ۲۸ را، تا سیزده سالگی به حفظ ۱۰ جزء رسیدم. از آن به بعد روزانه یک صفحه حفظ می‌کردم تا اینکه در پانزده سالگی حافظ کل قرآن شدم. این مادر پر تلاش که کارشناسی علوم قرآن و حدیث دارد و همسرش نیز حافظ است، طی پانزده سال فعالیت قرآنی خود همیشه جزو برترین‌های مسابقات بوده است؛ از رتبه اول حفظ بیست جزء در مسابقات سراسری قرآن دانش آموزان تا رتبه اول حفظ کل و رتبه دوم ترتیل در مسابقات سپاه و رتبه‌هایی در مسابقات نیروهای مسلح، بسیج و دیگر رقابت‌ها.

او هنگام شروع مسیر حفظ فکر نمی‌کرد که موفق شود تا پایان ادامه دهد، «حافظان موفق را که می‌دیدم، خیلی دوست داشتم و انگیزه می‌گرفتم، ولی فکر نمی‌کردم برای من شدنی باشد؛ می‌دیدم حجم قرآن زیاد است، فکر نمی‌کردم تمام شود، می‌گفتم خیلی طول می‌کشد این همه آیه را حفظ کنم و اگر هم حفظ کنم، مسلط نخواهم بود، خصوصاً که برخی حافظان تازه کار را هم می‌دیدم که در نتیجه حفظ غیر اصولی و نداشتن تثبیت، بعد از حفظ چند جزء، تسلط خود را از دست داده و از ادامه راه ناامید می‌شدند. اما به لطف خدا همت و اراده داشتم و زمان زیادی هم اختصاص دادم. از طرفی تلاش می‌کردم تا می‌توانم مسابقه شرکت کنم چون هر کدام به نوبه خود، تحولی در روند حفظ و مرور ایجاد می‌کرد و در واقع نوعی دوره تثبیت بود؛ برآمدل تمرین برای مسابقات (خصوصاً اگر سطح مسابقه بالا باشد)، معمولاً متفاوت از روش همیشه‌گی حافظ است و سبب رسیدن به تسلط در حفظ و روخوانی و حتی بهبود نفس‌گیری و... می‌شود. البته تقلید از صوت استادان هم خوب است و می‌شود گفت برای شروع (یادگیری الحان و تجوید)، حرف اول را می‌زند، اما به شرط آنکه وابستگی به لحن استاد نیابد.» خانم دلیری خسته و بی‌انگیزه شدن را مهم‌ترین چالش آغاز راهش معرفی می‌کند و می‌گوید: «هر وقت خسته می‌شدم و مدت کوتاهی حفظ را رها می‌کردم، زحماتم هدر می‌رفت، چون وقتی هنوز تسلط کامل نشده است، اگر رها کنیم یا تمرین نداشته باشیم، بخشی از محفوظات را از دست می‌دهیم و این باعث کاهش بیشتر انگیزه می‌شود. بنابراین سعی می‌کردم زود اوضاع را جمع و جور کنم و به مسیر برگردم، حتی اگر از تعداد آیات خیلی کم شروع کنم. نمی‌گذاشتم بیش از حد وقفه ایجاد شود و کودک ادامه یابد. در مسیر حفظ، بزرگ‌ترین کمک را مادر من کرد که تا دوازده سالگی وقت می‌گذاشت و با من تمرین می‌کرد.»

این حافظ جوان خطاب به علاقه‌مندان حفظ قرآن توصیه می‌کند: «ارتباط مستمر با یک استاد می‌تواند نظم خوبی به کار دهد و حفظ را وارد اولویت‌هایمان کند.»

رئیس هیئت داوران، مسئولیت هماهنگی و نظارت بر عملکرد داوران را بر عهده داشت. مرضیه دیناری (ایران) و جوزیانا الیتاما (لبنان) در بخش تجوید، با دقت و ظرافت، به بررسی قواعد تجویدی تلاوت‌ها پرداختند. هاجر حیدری (ایران) و وحلیمه السعدیه (اندونزی) در بخش وقف و ابتداء، نحوه صحیح وقف و شروع تلاوت‌ها را ارزیابی کردند. همچنین زهرا افخمی (ایران) و مریم شاداب (افغانستان) در بخش صحت حفظ، میزان صحت و دقت حفظ قرآن شرکت‌کنندگان را بررسی کردند. هاله فیروزی (ایران) و نورنظام نجم‌الدین الحسنی (عراق) در بخش صوت، به ارزیابی کیفیت و زیبایی صدای تلاوت‌ها پرداختند و ناهید سلطانی (ایران) و بدریه العبدلی (کویت) در بخش لحن، با ترکیب دانش موسیقایی و قرآنی خود، لحن و آهنگ تلاوت‌ها را ارزیابی کردند. فهیمه ایزدی به عنوان ناظر فنی، نظارت بر روند کلی داوری و مریم سعیدی هادی نیز رسیدگی به امور حفظ قرآن را بر عهده داشتند.

افتخار آفرینی بانوان از سال ۶۲ تاکنون

اولین حضور بانوان در مسابقات بین‌المللی قرآن کریم در سال ۶۲ و دور دوم مسابقات بود، که فقط در یک رشته و یک مرحله (حفظ کل) با آقایان رقابت می‌کردند و رتبه اول حفظ کل را ام‌الفرح علامه کسب کرد. دومین حضور بین‌المللی بانوان در عرصه قرآنی به رشته تفسیر مسابقات برمی‌گردد؛ سال ۸۳ مونا صالحي رتبه اول و سال ۸۴ زهرا جرفی یگانه رتبه دوم را به خود اختصاص دادند. سپس، در سال ۸۷ در رشته مقاله‌نویسی مسابقات بین‌المللی قرآن کریم، زهرا اخوان رتبه دوم و در سال ۸۸ دو بانوی قرآنی رتبه دوم و در سال ۹۰ رتبه اول مقاله را به صورت مشترک کسب کردند.

امادومین حضور جدی بانوان در بخش اصلی مسابقات بین‌المللی قرآن کریم ایران که تاکنون نیز ادامه دار بوده، به سال ۹۶ برمی‌گردد که فقط در رشته حفظ کل بود و رشته ترتیل از سال ۱۴۰۱ به این رقابت‌ها اضافه شد. جالب اینجاست که بانوان ایران زمین از همان نخستین دور حضور خود در مسابقات، خوش درخشید و همواره حائز رتبه‌های نخست شده‌اند. در حالی که تا اوایل دهه ۷۰، ایران در رشته حفظ جایگاه مناسبی نداشت و برندگان معمولاً از سایر کشورها بودند. اما پیشرفت به حدی بوده است که امروز نه تنها آقایان بلکه خانم‌ها هم نفرات اول این رشته را به خود اختصاص می‌دهند.

کنید که حتی سختی‌هایش هم خوشبختی دنیا و آخرت را به دنبال دارد چون هدف ما فقط حفظ نیست و دنبال انس و درک بیشتر برای عمل به قرآن هستیم.»
قاروط که اولین بار است در مسابقات بین‌المللی قرآن کریم ایران شرکت می‌کند و از این بابت هیجان زده است، راهیابی‌اش به مرحله نهایی و تشریف به مشهد را موهون لطف امام رضا (ع) می‌داند و ماجرایش را این‌طور شرح می‌دهد: «امام رضا (ع) به امام رثوف معروف هستند و اثرانشان را ناامید نمی‌کنند؛ انسی که با ایشان پیدا می‌کنیم یک حس خوب درونی است. زمانی که در مسابقات مقدماتی آنلاین شرکت کردم و نمی‌دانستم برای مرحله نهایی انتخاب می‌شوم یا نه، امام رضا (ع) را به جان فرزندشان امام جواد (ع) قسم دادم که کم کم کنند و در اوج ناپاوری، درست روز ولادت امام جواد (ع) اسم من در قرعه کشی مرحله نهایی درآمد و متوجه شدم این مرحله در مشهد مقدس برگزار می‌شود.»